# Tot aclaparant el rival

## L'Spar Citylift Girona resol el partit contra l'Al-Qázeres a la mitja part (41-18) i aixeca el peu pensant en l'Eurocopa
## Reapareix Alminaite i Coulibaly es posa Fontajau a la butxaca amb un debut amb l'energia coneguda

Es pot anar a l'oficina a fer passar l'estona o a fer la feina. Ahir l'Uni va fer la feina i la va fer bé (41-18 a la mitja part) perquè va sortir tan posat en la feina que l'Al-Qázeres es va sentir aclaparat, sobretot en el segon quart. Com més defensa, més agrada. I si dimecres no hi hagués en joc l'eliminatòria de l'Eurocopa, hauria estat una tarda propícia per als rècords.

L'Al-Qázeres va trobar molt a faltar la seva base Carla Ramos, lesionada, però també moltes altres coses. Sense tensió, com impressionat per l'escenari, sense balanç defensiu i amb una zoneta que –fora que pretengués col·lapsar espais aprofitant la gegant Dacic– semblava no tenir cap sentit, va ser un ninot en mans de l'Uni. Primer des del triple (Leo, Spanou i Jordana) per engegar (9-0), després des de sota, bé a partir de les pivots o dels talls de les petites.

No em toquin CoulibalyCoulibaly va entrar a 5:42 del primer descans (Silva tenia dues faltes) però és que també va reaparèixer Alminaite, quatre minuts més tard. En cada rebot, cada acció de lluita, cada bàsquet i cada falta que li xiulaven, la maliana va poder constatar que té Fontajau a la butxaca. Parlant de faltes, la damnificada va ser Peters, amb tres en 1:42 en pista. Al final del primer quart (20-10) Surís ja havia posat en pista deu jugadores.

En el segon període el partit va deixar de ser una confrontació entre iguals. Tot per la capacitat defensiva de l'Uni. El rebot i les cinc recuperacions –algunes en primera línia– no només van donar superioritat i bàsquets fàcils sinó que van tenir un efecte demolidor per al rival, capaç només de llançar 10 tirs de camp i anotar-ne 2. La resta, tirs lliures. Aquí Surís va afegir al partit Ainhoa López. Res no va impedir que l'Uni anés engrandint la diferència fins als 23 punts de la mitja part. Aquest res inclou que en l'intermedi a l'equip li havien assenyalat 15 faltes (i això té una part bona d'increment d'agressivitat) i que peces tan bàsiques com Ibekwe i Peters estaven amb valoració negativa. Però també hi estaven Alston, Rosanio, Martín, Forasté i Vrancic, i això, amb la plantilla curta del Càceres, és letal. En contrapartida, el rebot era tan de l'Uni que, dels pocs (13) que havia escopit l'anella visitant, se n'havien quedat més les gironines (7) que les extremenyes (6).Leo Rodríguez, MVPLa segona meitat es va reduir a un simple entrenament, sobretot quan l'Uni va situar la diferència per damunt dels 30 (58-25, 26'). Però, més enllà que la tensió defensiva exhibís un descens comprensible –que Surís intentava compensar amb rotacions– i de la inhibició arbitral, el més positiu va ser que l'equip va mantenir la capacitat de passar-se la pilota per sobre de les temptacions d'engreixar estadístiques individuals, lògiques fins a un punt en una plantilla amb tant de talent i, ara, amb més competència. No obstant, Leo Rodríguez va acabar arrodonint l'MVP de la jornada en la lliga.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 23-01-2017 Pàgina 25

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1050569-tot-aclaparant-el-rival.html